

A növényvédelmi munka nehézségeivel kapcsolatos véleménycikkünket terjedelmi okok miatt két részre osztottuk. Az alábbiakban a második rész olvasható.

„... mit mondhat erre a növényvédős?”

2. rész

..... Régen, a „nagyfülű világban” létezett az „Állomások” hálózata. Hatósági feladatokat is elláttak, teszem hozzá, kőkeményen, de egyúttal mi, a növényvédősök számíthattunk a segítségükre. Nagy tudású, óriási tapasztalattal rendelkező kollégák voltak ebben a hálózatban, akik véleményét fenntartás nélkül fogadtuk el. De mi a helyzet most? Nem tisztom a minősítés, de mintha több lenne a hatóságosdi és kevesebb a szakma, mintha több lenne az ellenőrzés és kevesebb a segítség! Jó példa erre az idei évben a „méhecskés” adatszolgáltatás. Mégis, mire gondolhatott az illetékes, aki április elején kiküldte ezt a nem kis munkával járó feladatot? Nem tudom eldönteni mi a rosszabb, ha nem tudja, hogy mi zajlik olyankor kint a földeken, a „való világban”, vagy ha nem érdekli. A határidő június 10-ig történő módosítása már csak szépségtapasz, érdemben nem változtat az előbbi minősítésen. ... mit mondhat erre a növényvédős. Nem a területen töltöm az időmet, hanem adminisztrálok, adatot töltök fel.

A segítségnyújtással kapcsolatban adja magát a válasz, hogy a készítményeket gyártó cégektől kapjuk azt meg. Ha már nagyfülű világot emlegettem fent, hadd nyúljak vissza oda ismét. Érzésem szerint akkortájt (bő 20 évvel ezelőtt) sok szakma volt a „rendszerben” és kevesebb marketing. Személyes véleményem szerint ez mára totálisan felborult, nagyon erős a marketing, és jóval kevesebb „szakma”, már ha van egyáltalán. Persze, változott a világ, mondhatnánk, könnyen lehet, hogy nincs is értelme az általam elkövetett kategorizálásnak. Távoll áljon tőlem az is, hogy felrójam ezt a gyártók helyi képviselőinek. Óriási eladási kényszer alatt dolgoznak, ahol igazából csak az számít, hogy a megfelelő excel tábla megfelelő rubrikájában a megfelelő szám szerepeljen. Ez a rubrika az árbevétel, de még inkább az elért árréstömegé, összevetésben az előző évi hasonló értékkel. A nemzetközi menedzsment ebben általában 5% feletti értéket szeret látni, de még jobb, ha ez a szám inkább kétszámjegyű! Azaz az előző évhez képest ekkora az elvárt növekedés! Egyszerű a matek, ha minden gyártó ilyen növekedést szeretne elérni, miközben maga a piac alig növekvő, esetleg éppen csökkenő, nem történhet más, évről évre újra kell szeletelni a tortát. Azaz évről évre újra meg kell küzdeni a piacért és a növekedésért. Az ilyen helyzetek ritkán kedveznek a szakmai megközelítésnek, akár az eladói, akár a vevői oldalról beszélünk. Így bizony előfordul, hogy a termékkel kapcsolatban inkább/főleg/kizárólag csak a pozitívumokról hallunk, a negatívumokat pedig főleg a saját bőrünkön

tapasztaljuk meg. Kipróbáljuk és „megtanuljuk” a hatóanyagokat, a szereket, hogy az ajánláshoz képest valójában mikor, milyen dózisban használjuk, mivel keverjük, mivel ne keverjük, adjuváljuk, ne adjuváljuk, mit visz igazából, mit nem visz (bár elvileg kellene), mikor perzsel, mikor biztonságos stb. Ez a nagyon erős verseny akkora látogatásszámot kényszerít a területesekre, hogy szegény növényvédősöknél gyakran sorban állunk, időnként sok értékes időt rabolva el tőlük. A baj kisebb lenne, ha érdemi segítséget kapnának a felmerülő kérdéseikkel, problémáikkal kapcsolatban, de sajnos sokszor a látogatások egyszerűen csak az eladásról, a „tukmálásról” szólnak. Hiszen az is lehet, a fő-fő marketinges valahol a távolban, az országhatáron kívül, éppen a tintapatron ágazatból érkezett menedzser, csak a tukmálásban hisz, minek ide a szakma, az sok idő, a megtérülése lassú és bizonytalan, így nem lesz bónusz az idén. ... mit mondhat erre a növényvédős? Biztosan jó ez így?

© AgrárUnió

Ahogy a mondás tartja, „szegény embert az ág is húzza”. Mindezen „helybeli” problémát megkoronázza a tőlünk távol, valahol az EU szintjén zajló viaskodás a növényvédelemben használatos hatóanyagokkal szemben, vagy éppen azokért. Már eddig is sok, igazán jól használható hatóanyag tűnt el ilyen-olyan okból kifolyólag, és nem úgy tűnik, hogy ez a folyamat megállna, inkább a fokozódására, gyorsulására kell számítanunk. Persze, jogkövető szakemberekként azokat a készítményeket használjuk és úgy, amik és ahogyan engedélyezve vannak. De vajon a megbízónk megérti majd, miért kezeljük ősszel a kelőfélben lévő repcét már negyedjére rovarölő szerrel a bolha ellen, amikor a korábbi 10 évben megrendelte a rovarölővel csávázott magot és maximum egyszer kezelte a területen az őszi során? mit mondhat erre a növényvédős? Egyre nehezebbé válik megoldani egyes problémákat, mi lesz ennek a vége?

Végigolvasva a fent leírtakat, eszembe jutott, ha kezdő szakemberként ilyeneket olvasnék, vajon újra belevágnék-e a növényvédős létbe (a válasz persze igen)? Tény, nem könnyű mindennek megfelelni, ami ahhoz kell, hogy jól csináljuk, de mi választottuk, mi akartuk. Mondhatnám, azért a pofonért mi magunk mentünk be a kocsmába. De legyünk rá büszkék, hogy nagyon összetett tudás birtokában kell lennünk ahhoz, hogy tényleg jól csináljuk. Éppen ezért én személy szerint nagyon örülnék, ha a növényvédelem nem olyan lenne, mint a foci, azaz, hogy mindenki ért hozzá. Hiszen nagyon sokan, nagyon pontosan megfogalmazzák velünk szemben, hogy mit és hogyan kellett volna csinálnunk, hogy az a gyomirtás, gombaölözés stb. jó legyen. Mármost, hogy utólag tudják ennyire pontosan! Hadd kérjem meg őket ez úton is, foglalkozzanak a saját dolgukkal és hagyjanak minket dolgozni.

Ne értsd félre kedves olvasó, eszem ágában sincs szentté avatni a növényvédősöket. Nem vagyunk azok, nem bizony! Mi is hibázunk, betlizünk, csinálunk hülyeségeket, mint mindenki más. Ezzel a kis véleménycikkkel annyi volt csak a szándékom, hogy felhívjam arra a figyelmet, nem mi vagyunk egy személyben hibásak mindenért, ami első látásra növényvédelmi hibának tűnik. Ettől sokkal, de sokkal összetettebb a dolog. Ha növényvédősként olvasod ezt az írást kedves olvasó, talán ráismersz néhány

szituációra a magad gyakorlatából is. Talán azok is elolvassák majd, akiknek igazából szól! Hogy megértik-e, nem tudom, lehet csak megrántják a vállukat és felhoznak egy tucat ellenérvet és példát szemben a leírtakkal, vagy éppen a növényvédősökkel. Ha így lenne netán, az sem baj, egy próbát azért megért!

és végül, mit mondhat erre az egészre a növényvédős, főleg az idei évben? „... tankoljatok meg fiúk, kisütött a nap, megyünk permetezni”

AgrárUnió-SF

(A szerző közel harminc éve forgolódik a növényvédelem körül, hol üzemi növényvédősként, hol gyártó területi képviselőjeként, hol pedig marketingesként.)